

nem Landet paa vore Jernbaner i Krigsaarene, og naar Ministeren nu siger, at han kun beregner den til 1½ Mill. Kr. aarlig, maa det være Bevis for, at Betalingen har været overordentlig ringe. Kendsgerningen er den, at Togene gik Dag og Nat med gennemgaaende Transit, og naar Materiellet blev i høj Grad medtaget, skyldtes det denne overordentlige Brug af det paa dette Tidspunkt.

Ministeren for offentlige Arbejder (Hassing Jørgensen): Jeg vil gerne vide, hvad det ærede Medlem egentlig forstaaer ved Transittrafik. Forstaaer det ærede Medlem dermed den Trafik, som besøger Varer her fra Landet til Udlandet? I saa Fald er vore Forudsætninger ikke de samme, og jeg maa antage, at det ærede Medlem har denne Opfattelse, siden han udtalte sig paa den Maade, at Togene gik Dag og Nat igennem Landet i en Uendelighed med Transitgods. Jeg tror ikke, det ærede Medlem har faaet rigtig fat paa dette Forhold.

Piper: Jeg maa bedrøve den højt ærede Minister med, at jeg meget vel forstaaer Betydningen af Betegnelsen Transitgods.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Dalsgaard: Jeg tillader mig at foreslaa, at Finanslovsforslaget henvises til Finansudvalget.

Uden Forhandling eller Afstemning *vedtoges* dette Forslag.

Man gik derefter til:

Eneste Behandling af Indstillinger fra Fællesudvalget angaaende Forslag til Bestemmelser om Forandringer i Grundloven.

(Lovforslaget som vedtaget af Landstinget findes i Tillæg C. Sp. 255; Fællesudvalgets Indstillinger findes i Tillæg B. Sp. 2425).

Fællesudvalgets Indstillinger sattes til Forhandling.

Ordføreren (Jørgen Pedersen): Den Indstilling af Fællesudvalgets Flertal, som det er blevet overdraget mig at anbefale til det høje Tings Vedtagelse, skiller sig ikke paa noget principielt Punkt fra det Forslag om Forandringer i Grundloven, som Landstinget vedtog ved tredje og eneste Behandling. Som det vil erindres, laa Sagen den Gang saaledes, at Landstinget vedtog saadanne Ændringer i Grundloven, som var nødvendige, for at Sønderjyderne efter Genforeningen hurtigt kunde blive repræsenteret i Rigsdagen lige med Landets øvrige Beboere, og dertil føjede en Bestemmelse om, at Valgretten til Folketinget fra 25 Aars Alderen skulde træde i Kraft samtidig med det første Valg, hvori Sønderjyderne deltog. Derimod har Folketinget udover disse Forandringer stillet Krav om følgende: at Valgretsalderen til Folketinget skal indtræde med det fyldte 21de Aar og til Landstinget med det fyldte 25de Aar, at de for Landstinget gældende særlige Regler med Hensyn til Tingets Opløselighed skal afskaffes, at de tingvalgte Landstingsmedlemmers Mandater skal gælde for 4 Aar i Stedet for, som hidtil, for 8, og at Valget af disse Medlemmer skal flyttes fra det gamle over til det nye Ting, samt at der ikke i Grundloven indføres nogen Begrænsning af Rigsdagens Medlemsantal. Skønt der ikke fra Ordførerne for Flertallet her i Tinget har været forsømt nogen Lejlighed til at fremhæve, at der ikke fra Landstingets Side kunde ventes Eftergivenhed paa noget af disse Punkter, og skønt Fællesudvalgets Mindretal selvfølgelig har været fuldt paa det rene med — hvad der hører til Politikens A B C —, at der lige saa lidt i Grundloven som i andre Love kan gennemføres Forandringer udover, hvad begge Ting giver Tilslutning til, saa har det dog, hverken i Fællesudvalget eller i det af Fællesudvalget nedsatte Underudvalg været muligt at faa Mindretallet til at opgive de opstillede uigennemførlige Fordringer.

Saa vel under Sagens Behandling i Folketinget som ved Forhandlingerne her i Tinget blev der fra den Side, som Fællesudvalgets Mindretal repræsenterer, fremhævet, at det i hvert Fald var nødvendigt at foretage en Forandring i Bestemmelserne om Valget af de tingvalgte Landstingsmedlemmer, da det ellers vilde være for længe, inden Sønderjyderne fik fuld Indflydelse paa Landstingets Sættelse. Jeg tvivler noget om, at Sønderj-